

Amerikan Hukuk Sistemini Yerel Siyaset Üzerinden Okumak^(*)

Reading the American Legal System Through Local Politics

[KLONOSKI, James R. / MENDELSON, Robert. I. (Ed.) *The Politics of Local Justice*. Little Brown, Boston, 1970.]

İlknur Rabia TÜRKÖLMEZ

Araştırma Görevlisi

Sakarya Üniversitesi Siyasal Bilgiler Fakültesi
Siyaset Bilimi ve Kamu Yönetimi Bölümü

1970 basımı “*The Politics of Local Justice*”¹ isimli, *James R. Klonoski* ve *Robert I. Mendelson* editörlüğünde hazırlanan kitap² eski tarihli olsa da günümüzde geçerliliğini koruyan sorunları ele almaktadır. Amerika Birleşik Devletleri yerel mahkemeleri özelinde hukuk sistemini ele alan çalışmada elde edilen sonuçlar, hukuk sisteminin ülke genelindeki durumunu ortaya koymanın yanında çoğu ülke sisteminde mücadele edilen yolsuzluk, yozlaşma, adalete ulaşmada yaşanan eşitsizlik gibi sorunlara dikkat çekmektedir. Toplamda altı bölümden oluşan eser farklı konuları ele alan yirmi makaleye yer vermektedir.

Kitabın da ele aldığı konulara değinen yargısal karar verme³ çalışmaları 1940’larda ortaya çıkmış ve günümüze kadar önemini devam ettirerek hem siyaset bilimi hem de hukuk alanında birçok esere konu olmuştur. Davranışsal ekolün etkisiyle yargısal karar vermeyi ele alan söz konusu çalışmalarda yargıçların davalarda karar verirken hangi faktörlerden etkilendiği üzerinde durulmuştur. Yargısal karar verme süreçlerinin incelendiği ve yargısal davranış ya da yargıç davranışı olarak da adlandırılan kavram özellikle *Pritchett*’in⁴ çalışmalarıyla dikkatleri üzerine çekmeyi başarmıştır. Öncesinde de yargısal davranışla ilgili veri analizleri yapılmaya çalışılmış ancak ampirik çalışmalar ses getirecek boyuta ulaşamamıştır. Siyaset bilimci olan *Pritchett*, Amerikan Yüksek Mahkemesi yargıçlarının sadece yasaları dikkate alarak karar verip vermediği sorunsalına cevap aramak için bu alanın kapılarını aralamıştır. Daha öncesinde *Cardozo*⁵ gibi hukukçuların da sorgulamaya başladığı yargısal karar verme sürecini uzun bir süre siyaset bilimciler ağırlıklı olarak çalışmış alan genişledikçe de iktisatçı, psikolog, tarihçi gibi farklı disiplinlerin temsilcileri de konuyla ilgili yayınlar yapmaya başlamıştır.⁶ Ala-

^(*) Kitap İncelemesi.

Gönderim Tarihi: 16.05.2021, Kabul Tarihi: 22.06.2021.

¹ Kitabın ismi Türkçe’ye “Yerel Siyasetin Adaleti” olarak çevrilebilir.

² KLONOSKI, James R. / MENDELSON, Robert. I. (Ed.): *The Politics of Local Justice*. Little Brown, Boston, 1970.

³ Örnekler için bkz. SEGAL, Jeffrey A: “Judicial Behavior”, CALDEIRA, A. / KELEMEN, R. Daniel / WHITTINGTON, Keith E. (Ed.): *The Oxford Handbook of Political Science*, Oxford University Press, 2008; EPSTEIN, Lee: “Some thoughts on the study of judicial behavior”, *William & Mary Law Review*, 2016, Cilt 57, Sayı 6, s. 2017-2073; HOWARD, Robert M. / KIRK A. Randazzo (Ed.): *Routledge Handbook of Judicial Behavior*. Routledge, 2017; (EPSTEIN, Lee / LINDQUIST, Stefanie A. Ed.): *The Oxford Handbook of US Judicial Behavior*, Oxford University Press, 2017.

⁴ İlgili çalışma için bkz. PRITCHETT, H.: *The Roosevelt Court*, Macmillan Company, New York, 1948.

⁵ Daha fazla bilgi için bkz. CARDOZO, Benjamin N.: *The Nature of the Judicial Process*, Yale University Press, New Haven, 1921.

⁶ İlgili yayın için bkz. EPSTEIN, Lee: “Some thoughts on the study of judicial behavior”, *William & Mary Law Review*, 2016, Cilt 57, Sayı 6, s. 2017-2073.

na genel olarak bakıldığında çalışmaların farklı ülkelerdeki yüksek mahkeme yargıçlarına odaklandığı ve ampirik çalışmaların yüksek yargıçları ve onların kararlarını analiz ettiği görülmektedir. İncelemesini yaptığımız eser ise yüksek mahkemelerle yerel mahkemelerin bağlantısını kurarak literatürdeki çoğu çalışmanın aksine yerel aktörleri incelemiştir. Ancak çalışmada yerel mahkemeler üzerinden kitabın yazıldığı dönemin hukuk sistemine ışık tutulduğu söylenebilir.

Kitabın giriş kısmında özetlendiği üzere, literatürde 1920 ve 1930'larda yüksek mahkemelerden çok yerel mahkemelerin karar süreçleri ele alınmıştır. Bir bölgedeki suç oranı, suçluların aldıkları cezalar ve bunların topluma yansımaları doğrudan politika ve politikacıları etkilemektedir. Bu nedenle hukuk ve adalet, siyasetçiler için dikkatle takip edilmesi gereken konulardır. Hukuk sistemini ya da tek tek yargı kurumlarını siyasal sistemin bir alt sistemi olarak almak, siyaset ve yargı arasındaki ilişkiyi açıklarken bir taraftan da yargıçları siyasal sistemde karar vericiler konumuna getirmektedir. Yazarlara göre siyasal sistemin değerleri aynı zamanda hukuk sisteminin ve aktörlerinin de değerleridir.

Yukarıdaki genel bakış açısının detaylandırılması için hazırlanan ilk bölümün⁷ *James R. Klonoski* ve *Robert I. Mendelsohn* tarafından hazırlanan birinci makalesinde,⁸ mevcut yasal sistemler ve bu sistemlerde nasıl karar verildiği açıklanmaktadır. Makalede Yasal Yönetim Modeli, Çatışma Modeli, Pazarlık Modeli ve Refah Modeli olarak dört temel model ve modellerin işleyişi açıklanmıştır. Ayrıca yerel hukuk sistemlerini Değişim Modeli, Elit-Baro Modeli ve Kommün Sistem olmak üzere üç grupta açıklayan yazarlar, makalenin tümünde dava türleri ve alt mahkeme türlerini kısaca açıklayarak bu mahkemelerin siyasetle ve siyaset bilimcilerle alakasını ortaya koymuşlardır.

İlk bölümün ikinci makalesi⁹ *R.L. Meek* tarafından hazırlanmıştır. Amerikan siyasal sistemi ile adalet kavramı arasındaki ilişkiyi ele alan *Meek*'e göre, mahkemeler siyasal sistem içinde adil olma çabasına hizmet etmektedir. Kararın doğruluğuna katılan kişi sayısı ne kadar fazla ise o kadar adil davranıldığı düşünülmektedir. Bu nedenle yargıcın kararlarının birey ve grupların değerleri ile ne kadar örtüştüğü dikkate alınmaktadır. Amerikan sisteminde adaletin yoğunluğunu ölçmedeki en büyük sorun güç-iktidar dağılımının karmaşık yapısıdır. Yerel sistemlere genel olarak bakıldığında herhangi bir yerel sistemin bir üst basamak eyalet sisteminde ya da ulusal sistemde geliştirilen eylem modeliyle az çok uyumlu çalıştığı görülmektedir.

Üçüncü makalede¹⁰ ise *Ziegenhagen* yerel sistem ve süreçlerin tanımlanmasında etkisi olan siyaset bilimi uygulama ve yöntemlerini analiz etmektedir. Ona göre, analitik hukuk bilimi yaklaşımı, geleneksel hukuk bakış açısını yansıtarak yargıçların dava süreçlerinde karar verirken sadece yasaları uyguladığını savunurken sosyolojik hukuk bilimci ve hukuki gerçekçiler gelenekselin sadece yasaların uygulandığı anlayışına karşı çıkarlar. Yargısal davranışçılar ise normlar, değerler ya da geleneklerle değil, davada yer alanların ve katılımcıların davranışlarıyla ilgilenmektedirler. Yüksek mahkemeleri merkeze alarak yapılan çalışmalarda çoğunlukla diğer geleneksellik karşıtı hukuk bilimciler gibi karar vermeye odaklanılmaktadır. Yukarıda geçen yaklaşımların eksik yanı ise hukuki yargısal davranışın siyasi davranıştan bağımsız ele alınmaya çalışılmasıdır. Oysa yargıç davranışı da siyasal davranıştan beslenmektedir.

Kitabın ikinci bölümünde,¹¹ üç başlık altında, yerel hukuki sistemin toplumsal kurumların yapısı ve dinamikleri üzerindeki etkisi ele alınmıştır. İkinci bölümün ilk makalesinde,¹² ülkenin güneyindeki bölge mahkemelerinde görülen ırkla ilişkili davalar üzerinden bir analiz yapılmıştır. Mayıs 1954 ve Ekim 1962 arasında 11 Güney bölgesindeki ırk ilişkili davalardaki yargıç davranışlarının ele alındığı çalışmada, bölge-lerdeki siyah ve beyaz vatandaşların nüfus yoğunluğu verileriyle kararlardaki bakış açısının paralel olduğu

⁷ "The Idea of the Politics of Local Justice".

⁸ "The Allocation of Justice: A Political Approach".

⁹ "Distribution of Justice: Theoretical Issues".

¹⁰ "The Reconceptualization of Legal Systems and Processes".

¹¹ "Local Political and Legal Systems".

¹² "Federal District Judges and Race Relations Cases in the South".

görülmüştür. Aynı çalışmada yargıçların sosyal ve politik geçmişleri incelendiğinde ise güneyde görev yapan yargıçların sosyal ve politik çevrelerinden etkilenerek karar verdikleri görülmüştür.

İkinci bölümün ikinci makalesinde¹³ merkeze uzak toplulukların adalet sistemi ile ilişkisi değerlendirilmiştir. Toplumsal dayanışmanın daha fazla olduğu ve radikal siyasi hareketlerin de kolayca yükselebildiği bu bölgelerde bireycilik oldukça düşüktür. Bu toplumsal anlayış sebebiyle bireylerin yargıya başvurma ihtimali azalırken yargı dışındaki alternatif yollara başvurarak çözümü kendi topluluklarında aramayı tercih etme oranı artmaktadır. Bunun bir nedeni bireyin çevresinin ne düşüneceğine çok fazla önem vermesiyken bir diğer sebebi de haklarını ve yargıdan neler kazanabilecekleri hakkında yeterince bilgi sahibi olmamalarıdır.

Dolbear'ın hazırladığı ikinci bölümün üçüncü makalesinde,¹⁴ siyasi süreçte amaçlara ulaşmak için kullanılan araçlardan biri olarak ele alınan mahkemelere kimlerin başvurmayı tercih ettiği incelenmiştir. Yazarın 1948-1963 arası davaları incelediği asıl çalışmasının daraltılmış hali olan bu yazısında 388 davada kamu politikasıyla ilgili sorunlara rastlandığı belirtilmiştir. Makalede yapılan inceleme sonucunda mahkemelere çoğunlukla bireylerin ya da küçük işletmelerin başvurduğu, ancak bölge-lerin önemli ve büyük aktörlerinin mahkemelere başvurmayı tercih etmediği görülmüştür.

Üçüncü bölümde¹⁵ dört başlıkla yerel hukuk sisteminin çıktıları ve dağılımı ele alınmıştır. Üçüncü bölümün ilk makalesinde¹⁶ Manhattan'a özel olarak uygulanan kefalet sistemi anlatılarak sistemin değerlendirilmesi yapılmıştır. 1961'de başlayan Manhattan Kefalet Projesi'nde davalının son ikametinde 6 aydan uzun kalıp kalmadığı, son 6 aydaki iş durumu ve iş veren bilgisi, New York'ta yaşayan ve görüştüğü akrabaları, suç geçmişi ve New York'ta 10 yılı aşkın süredir yaşayıp yaşamadığına bakılarak davalının kaçıp kaçmayacağı, dolayısıyla tutuksuz yargılanıp yargılanamayacağına karar verilmektedir. Makalede, 1960 sonrası raporlar analiz edilerek projenin başarılı olup olmadığı tespit edilmeye çalışılmış ve özel kılınmak istense de New York mahkemelerinin kefalet sistemi uygulanan diğer mahkemelerden pek farklı olmadığı görülmüştür.

Üçüncü bölümün ikinci makalesinde¹⁷ Steel City, Trade City, Milltown ve Manor Heights'ın karşılaştırması üzerinden farklı bölgelerdeki çocuk suçluların durumu ile polis ve mahkemenin çocuk suçlulara karşı tutumu ele alınmıştır. Çalışmada dört şehirdeki çocuk suçlu oranları yaş gruplarına göre ayrılarak incelenmiştir. Polisin çocuk suçlulara karşı tutumunun, görev aldığı bölge toplumun dava konusu suça ve çocuk suçlulara bakış açısını doğrudan yansıttığı görülmüştür. Ancak polisin tutumu çocukların ilerleyen yıllardaki davranışlarını etkileyeceğinden polisin sadece toplumsal beklentiye ve baskılara göre hareket etmesi çocuklar için daha fazla travmaya sebep olması muhtemeldir. Bu nedenle polislerin eğitimleri ve hukukun işleyişi çocuklar düşünülerek ve diğer suçlulardan farklı yöntemler uygulanarak düzenlenmelidir.

Üçüncü bölümün üçüncü makalesinde¹⁸ *Newman*, Türkiye'de de 2020 yılı başında uygulamaya başlanan seri muhakeme usulünün bir benzeri olan, ceza pazarlığı sistemini¹⁹ ele almıştır. Davalının savcıyla bir suç üzerinde anlaşarak daha az ceza alma talebine dayanan bu sistem çoğu zaman işe yararken bazı durumlarda teklif yapılması dahi davaya bakan yargıcı etkileyerek davalının vadedilenden çok daha fazla ceza almasına sebep olmaktadır. Pazarlık sistemi, zaman kazanma ve dava sürecinde yaşanacak gerginlik ve travmaların önüne geçme açısından avantajlı olsa da sürecin şeffaf olmayışı ve davalının dava sürecinde yararlanabileceği ceza indirimleri gibi imkânlardan mahrum kalması sistemin sorunlarının olduğunu göstermektedir.

¹³ "Suburbia: Its People and Their Politics".

¹⁴ "Who Uses the State Trial Courts?".

¹⁵ "Patterns of Allocation: Who Gets What?".

¹⁶ "The Manhattan Bail Project: An Interim Report on the Use of Pre-Trial Parole".

¹⁷ "Differential Selection of Juvenile Offenders: Analysis of the Individual Communities".

¹⁸ "Guilty Plea Convictions".

¹⁹ Bahsi geçen sistem Türkiye'de birebir uygulanmadığından "seri muhakeme sistemi" adıyla Ceza Muhakemeleri Kanunu (CMK) 250. maddede düzenlenmektedir. 2019 yılında CMK'ya giren ilgili düzenleme 2020 yılında uygulanmaya başlanmıştır.

Nagel'in hazırladığı üçüncü bölümün dördüncü makalesinde²⁰ dava sonuçları analiz edilerek dezavantajlı grupların (Amerikan sistemi için bunlar; siyahiler, dar gelirliler, mülteciler ve toplumdan dışlanan, göz ardı edilen diğer kişiler) nasıl korunmaya çalışıldığı ve adalete ulaşmalarını kolaylaştırmak amacıyla neler yapılabileceği tartışılmıştır. Çalışmada 1962-1963 arası 50 eyaletten seçilen 1949 yerel, 981 federal dava incelenmiştir. Çalışmaya göre ABD'nin adalet sisteminde şehirli-köylü ve kuzeyli-güneyli ayrımları çok açık bir şekilde kendini göstermektedir. Federe devletlerin konumu ve işleyişine göre dezavantajlı grupların durumu değişebilse de örneğin kuzey eyaletlerinde kuzeyliler, güney bölgelerine göre daha hızlı adalete ulaşabilmektedir. Federal davalara bakıldığında dezavantajlıların durumun daha da kötü olduğu görülmektedir. Yazar, ABD sistemindeki durumu *Orwell*'in "Hayvan Çiftliği" kitabına atıfta bulunarak "Tüm insanlar eşittir ama bazıları daha fazla eşittir." cümlesiyle anlatır. Bahsi geçen sorunun çözümü için atılacak en önemli adım ise bu ayrımın kabul edilmesidir.

Dördüncü bölümde²¹ adalet sisteminde yer alan önemli aktörler; avukatlar, polis ve yargıçların sistemdeki rolü ve gücü ele alınmıştır. Dördüncü bölümün ilk makalesinde²² *Jacob*, iki bölge savcısının birinci ve üçüncü görev yıllarındaki davalarını incelemiştir. *Savcı Leon Hubert* ve *Savcı Richard Dowling*'in davaları üzerinden ceza davası süreçlerinde bölge savcısının rolü, seçim sonuçları ve siyasi örgütlerin etkisi, siyahilerin durumu gibi hususlar anlaşılmaya çalışılmıştır. Buna göre, siyahiler söz konusu olduğunda *Dawling*'in *Hurbert*'tan daha sert olduğu görülmüştür. Seçim sonuçları ise dava kararlarında beklenenden daha az etkili olmuştur. Reform yaklaşımı ve mekanik yaklaşım adayları olarak savcılar iki yanda yer alsada kumar ve fuhuş gibi birçok konuda aralarında tutum farkı yok gibidir.

Dördüncü bölümün ikinci makalesinde²³ avukatların yerel siyasette adalet dağılımındaki rolü geleneksel bakış açısı ve bu bakışa karşı çıkan yeni yaklaşımlar üzerinden ele alınmıştır. Geleneksel bakış açısından avukatların siyasette etkileyciliği yüksektir. Adalet dağılımında kuşkusuz yeri olan avukatlar güçlerini kamu çalışanları ya da siyasiler gibi siyasal ve sosyal sorumluluklarının olmayışı (kamu avukatları hariç), değer yargılarını müvekkilleri aracılığıyla sisteme dahil edebilmeleri ve yine müvekkillerinin davaları aracılığıyla değer yargılarına karşı durabilme imkanlarından almaktadırlar. Ancak bu güç yozlaşmaya da oldukça açıktır.

Wilson, dördüncü bölümün üçüncü makalesinde²⁴ polisin sistemdeki yerini incelemiştir. Buna göre polisler doğrudan yargı sisteminin bir parçası olmamakla birlikte yasa uygulayıcılar olarak sisteme dahil edilebilirler. Polislerin muhbir kullanması, rüşvete açık bir konumda çalışmaları, halk üzerinde doğrudan otorite kurabilme imkânı, belli durumlarda kullanabildikleri gizlilik hakkı, zaman zaman şiddet kullanabilmesi ya da şiddet görmeye açık konumda olması gibi nedenlerle adalet sisteminin içindeki varlıkları aslında görünenden çok daha fazladır.

Dördüncü bölümün son makalesinde²⁵ ise yargıçların sistem içindeki yeri değerlendirilmiştir. *Morse* ve *Beattie*'nin çalışmasında 1771 vaka incelenmiş ve ceza davalarının dağılımındaki tutarsızlık ve çeşitlilik ortaya çıkarılmıştır. Dava karşılaştırmalarıyla yargıçların birçok dış etkene maruz kaldığı ve çok benzer davalarda bile farklı karar verebildikleri ya da orantısız dava yükü nedeniyle yeterince vakit ayrılamayan dosyalarda tutarsız kararlar verilebildiği görülmüştür.

Kitabın beşinci bölümünde²⁶ yargı sisteminin ihtiyaçları ortaya konmuştur. Bu bölümün ilk başlığı 1967 tarihli "Task Force on The Police, The President's Commission on Law Enforcement and Administration of Justice: The Police and The Community Postcript"²⁷ isimli rapora yer vermektedir.

²⁰ "The Tipped Scales of American Justice".

²¹ "Users of Power: Lawyers, Police and Judges".

²² "Politics and Criminal Prosecution in New Orleans".

²³ "Lawyers and the Allocation of Justice".

²⁴ "The Police and their Problems: A Theory".

²⁵ "A Study of the Variances in Sentences Imposed by Circuit Judges".

²⁶ "Support and Supporters: Community Responses".

²⁷ "Başkanın Yasa Uygulama ve Adalet Yönetimi Komisyonu, Polis Görev Gücü: Polis ve Topluluk Eki" şeklinde çevrilebilir.

Raporda polis ve topluluk ilişkisinde polisin halka ve halkın polise karşı tutumları; azınlıklar, siyahiler, gençler gibi gruplar göz önüne alınarak incelenmiş ve sonuçta özellikle siyahilerle polis arasında karşılıklı bir yok sayma, saygı eksikliği ve kimi zaman şiddete varan tartışma ve direnişlerin olduğu görülmüştür. Raporda bahsi geçen ilişkilerin ayrıntıları yapılan anket sonuçları da dikkate alınarak bir tablo şeklinde okuyucuya sunulmuştur.

Gerald M. Caplan, beşinci bölümün ikinci makalesinde²⁸ ceza hukuku alanında görev yapan ya da yapmak isteyen hukukçuların kariyer sorunları üzerinden ceza yargısının değerlendirmesini yapmıştır. *Caplan*'a göre hukuk fakültesine başlayan öğrenciler ilk yıllarında çoğunlukla ceza alanında çalışmak isterler. Son yıla doğru sayısı azalan ceza hukuku hayranları mezuniyetten sonra da ceza alanında avukatlık ya da savcılık yapmaya başlasalar bile çok azı dışındakiler iki üç yıl içinde kariyer alanını değiştirmektedir. Bunun nedenleri makalede ceza hukuku alanındaki derslerin teorik olması ve pratiği doğrudan yansıtmaması, ceza avukatlarının diğerlerinden -kötü anlamda- farklı kabul edilmesi, ceza davalarında kazanma oranlarının düşük olması, kamu avukatları dışındakilerin toplumda kötü şöhretli olmaları, barolarda dışlanmaları gibi sorunlar olarak sıralanmıştır.

Beşinci bölümün üçüncü makalesinde²⁹ adalet sisteminin bütçesi ele alınmıştır. 1962 verilerine göre, yıllık 4-5 milyon dolar kamu³⁰ harcaması adalete ayrılmıştır. Bu miktarın %60'ı polis koruma ve soruşturmalarına, %20'si mahkemelere ve kalan %20'si de iyileştirmelere harcanmaktadır. Makalede bu harcamaların detayları verildikten sonra yargının ve diğer adalet organlarının iyileştirilmesi için daha fazla ödenek ayrılması gerektiği sonucuna ulaşılmıştır.

Kitabın son bölümü olan altıncı bölümde³¹ ise önceki bölümlerde anlatılan sorunların çözülmesi ya da sistemin daha iyi hale gelebilmesi için önerilerde bulunulmuştur. Sırasıyla *Carlin* ve arkadaşları,³² *Stringfellow*³³ ve *Holden*'in³⁴ hazırladığı başlıklar altında dezavantajlı grupların adalet sistemine erişiminin kolaylaştırılması ve teşvik edilmesi, Amerikan siyasi sisteminde dezavantajlı grupların daha fazla yer bulması ve bu iyileştirmelerin sadece hukuk sistemine değil politikaya ve toplumun geneline de benimsetilmesi gerektiği belirtilmiştir.

Hayli eski tarihli olan bu çalışmanın günümüze katkı ve etkileri değerlendirilecek olursa ortaya konulan 1960'lardaki durum günümüzdekinden büyük farklılık göstermediğini, o dönemde yaşanan karmaşanın artan nüfus ve gelişen teknoloji ile yükseldiğini bile söylemek mümkündür. Gelişmelerle her ne kadar yargı mensuplarının sayısı 1960'ların çok üstünde olsa da sistemlerin karmaşasında ve iş yükünde bir azalma olmadığı da ortadadır. Son dönem ABD'de yaşanan polis şiddeti olayları ve "#blacklivesmatter" hareketi, Trump dönemi yüksek mahkemeye yaşanan siyasi çatışmalar gibi gelişmeler kitabın analiz ve önerilerinin günümüzde de dikkate alınmaya değer olduğunu göstermektedir. Türkiye'de son dönemde yaşanan Anayasa Mahkemesi ile hükümet arasındaki gerginlikler ceza davalarının ülke gündeminde ve sosyal medyada sıklıkla tartışma konusu olması ve protestolar yapılması ise -ABD hukuk sistemi ile Türkiye hukuk sistemi yapısal farklılık gösterse de- kitabın Türkiye sistemini değerlendirmede de faydalı olacağı söylenebilir.

²⁸ "Career Inhibiting Factor: Problems of the Public Prosecutor and Defender".

²⁹ "Open Doors to Justice: An Overview of Financing Justice in America".

³⁰ 2020 verilerine göre kamu harcamalarının adalete ayrılan kısmı 40 milyon dolar civarındadır. Bu miktarın yaklaşık %12'si ulusal güvenliği artırma ve terör tehdidiyle mücadeleyle, %9'u sınır güvenliği ve göçmen sorunlarına, %70'i şiddet suçlarını azaltma ve kamu güvenliğini artırma ve kalan %9'u da iyileştirme çalışmalarına harcanmaktadır. Ayrıntılar için bkz. <https://www.justice.gov/doj/page/file/1338191/download#page=19> (E.T.: 21.06.2021).

³¹ "Unresolved Questions of Politics and Justice".

³² "Civil Justice and the Poor".

³³ "Unresolved Issues in the Allocation of Justice: An Existential View".

³⁴ "Politics, Public Order and Pluralism".

KAYNAKÇA

- CARDOZO, Benjamin N.: *The Nature of the Judicial Process*, Yale University Press, New Haven, 1921.
- EPSTEIN, Lee / LINDQUIST, Stefanie A. (Ed.): *The Oxford Handbook of US Judicial Behavior*, Oxford University Press, 2017.
- EPSTEIN, Lee: "Some thoughts on the study of judicial behavior", *William & Mary Law Review*, 2016, Cilt 57, Sayı 6, s. 2017-2073.
- HOWARD, Robert M. / KIRK A. Randazzo (Ed.): *Routledge Handbook of Judicial Behavior*, Routledge, 2017.
- KLONOSKI, James R. / MENDELSON, Robert. I. (Ed.): *The Politics of Local Justice*, Little Brown, Boston, 1970.
- PRITCHETT, H.: *The Roosevelt Court*, Macmillan Company, New York, 1948.
- SEGAL, Jeffrey A.: "Judicial Behavior", (Ed.) CALDEIRA, A. / KELEMEN, R. Daniel / WHITTINGTON, Keith E.: *The Oxford Handbook of Political Science*, Oxford University Press, 2008.